

Előfizetési árak:

Égész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 „ — „
Negyedévre · 5 „ — „
Egy óra · 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményin-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ujabb verekedés.

Pécs, 1901. febr. 28.

Váltakozó bulletinek érkeznek naponta a nagybeteg osztrák parlamentről. A beteg nyugodtabban töltötte a napot: így szól egy-egy csendesebb ülés után a bulletin; a láz fokozódott, a közérzés rosszabbodott: ez a tudósítás érkezik másnap; a beteg paroxizmusba esett, öntudatát veszítette: jelentik harmadnap és így tovább.

Az alkotmányossággal tett első kísérlet csütörtököt mondott, ezt immár nem tagadhatja senki. Már negyedik hete ül együtt az új Reichsrath s eddig nem végzett semmit. Az egész időt azzal töltötték el, hogy interpellációkat és kérvényeket olvastak föl s azon veszekedtek, hogy a nem német nyelvű kérvényekkel mi történjék, milyen nyelven közöljék a Házzal. Közben egy-egy parázs verekedést rögtönöznek a tisztelt népképviselők, melynek az elnök azzal vet véget, hogy berekeszti az ülést.

Körber a pártok vezetőivel még a március közepéig terjedő munkaprogrammot sem volt képes megállapítani, pedig a kiegyezési javaslatokról, a 14. §-os császári rendeletekről, a nyelvkérdés szabályozásáról szót sem ejtett, csak a költségvetésről, az ujoncmegajánlásról és a beruházási javaslatról tett előterjesztést.

Igy történt aztán, hogy pár napi csendes kérvénymorzsolás után tegnap megint összeverekedtek a nagynémetek és a radikális csehek, úgy hogy a teremszolgáknak kellett a verekedő képviselőket szétválasztani. Ez az incidens aztán végképp kétségbeejtette azokat, a kik legalább az u. n. államszükségletek elintézésében bizakodtak s meggyőzte őket arról, hogy ettől a Reichsrathtól még a delegáció és kvótaküldöttség megválasztását sem remélhetik s Körber most már nem is mer előhozakodni ilyen követeléssel.

Elkerülhetetlenné vált immár az alkotmányválság, a mi különben végcélját képezi az új választásokon megnövekedett radikális pártoknak. A radikális csehek, kiknek élén Klofac képviselő áll, nem a mostani parlamentet, hanem a centralizált államszervezetet akarják megbuktatni s ebből a célból éppen azt akarják megmutatni, hogy a centralis parlamenttel Ausztriában többé semmit, még a legelemibb államszükségletet sem lehet elintézni, mert csak így kényszeríthetik az irányadó köröket arra, hogy a központi parlamenttel való minden továbbkísérletezéstől elálljanak s ráterjenek az alkotmánynak szerintök egyedül célhoz vezető föderalisztikus irányban való megváltoztatására.

Egészen más célból, de ugyanazokkal az eszközökkel törnek a Schönere-

Wolf vezérlete alatt álló nagynémetek a mostani alkotmány felforgatására. Ők ugyanis abban reménykednek, hogy a centralis parlament megbuktatása nem a föderatív alkotmányosságra való áttérést, hanem az abszolút uralom életbeléptetését fogja eredményezni Ausztriában; azt pedig jól tudják, hogy az osztrák abszolútizmus más, mint tiszta német, nem lesz soha.

Attól, hogy az alkotmányosság bukása a dualizmust s a közügyeket buktatná meg s ezért az udvari körök nem mernék életbeléptetni az abszolútizmust Ausztriában, nem tartanak. Hisz jól tudják, hogy a magyarok mindenre kaphatók s már készen vannak a magyar kormány fiókjában azok a formulák, a melyek segítségével az alkotmányos garanciákat egyszerűen ki fogják dobni a Deák Ferenc törvényéből s elfogadtatják a magyar országgyűléssel, hogy az abszolút hatalommal kormányzott Ausztriával is föntartsunk egész terjedelmében minden közösséget egy a közjogi, mint gazdasági téren.

Ausztria mindig klasszikus földje volt a képtelen kísérletezéseknek s így nagyon valószínű, hogy a nagynémeteknek ez a számítása beüt s nemsokára proklamálni fogják az alkotmány felfüggesztését abban a képtelen reményben, hogy erőszakos abszolútizmussal sikerülni fog a birodalmi egységet megmenteni s nem gondolják

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Sorsát senki el nem kerüli.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtá: Molnár Jákó dr.

— Nem török ellentmondást és bármiféle hatalmas érveket vezetsz elém, fiam, egy sem lehet döntő arra nézve, hogy a lányokat veled a kiállításra küldjem. Ida és Sárika itthon maradnak.

— Ez apai parancs Szende József földbirtokos ajakán hangzott el és minthogy asszony nem volt a házban, e határozat jogerős volt.

Sándor fia, ki már 25 éves korára ügyvédi diplomával birt, ismerte apja szigorát, azt nővérei kedvéért nem ostromolta többé, hanem kedvetlenül irodájába ment.

Miért festik épen szőkeknek az anygálokat, mikor barnák is vannak és miért épen az ördög fekete, holott szőke ördögök is léteznek?

Szende Józsefnek nemcsak szőke, hanem barna anygala is van. Ida kék szemével, aranyos lürteivel az eget, Sárika barna, tüzes szemével az égő napot hordja magában. — Komoly és mégis vig kedélyű mindkettő, mintha csak azt akarnák igazolni, hogy a komoly és vig kedély jól megfér egy fedél alatt.

— Széna e vagy szalma? Kiált egy-

szerre Ida és Sárika, kik már Sándort az irodában várták.

— Bizony szalma, — feleli Sándor — hajthatlan a mi öregünk, mert budgetjét nem akarta miattatok megzavarni.

— Se baj, — szól Sárika, — van nekem diploma nélkül is egy tarisznyával fufangom, kiveszek egyet belőle és utazunk az apai költségek megkímélésével.

— Hogyan, — szól Sándor, — csak nem kapaszkodtok fel a kocszi hátára?

— Nem, — szól Sárika, — hanem belekapaszkodunk képzelt férjek nyakába. Ida, kedves bátyám, lesz a te feleséged, én pedig kötöm magamat Nyéki Pál bácsihoz; mindkettőtök szabad jeggyel birtok, melynek kedvezményében az asszonyok is részesülnek, ekként tehát utazunk.

— De Sárika, hová gondolsz, — szól Sándor, — hiszen tudják, hogy sem nekem, sem Pali bácsinak nincs felesége.

— Tudja csak a vasuti főnök, de hát elindulunk a legközelebbi állomásra. És miért nem lehetnék én a Nyéki bácsinak a felesége, azért, hogy öreg, hát belém bolondult, én meg hozzámentem.

— Sárika, — szól Ida, — ez merész terv, megjárhatja veünk Sándor, mert ha a swindlire rájönnek, nem kimélik akkor a nőt.

— Gyávasággal még senki sem érte el célját, tervünk kész, a többi Sándor dolga, punktum. — Ezzel magával cipelvén Sárika, Idát. Sándort egyedül hagyta.

Nyolc nappal e beszélgetés után Szende Sándor, Ida feleségével, Nyéki Pál, Sárika nejével Párisig az állomásnál szabad menetjegyet kapnak.

A szabadjegy tulajdonosai előtt meghajolnak a kalauzok, hajlongással és bocsánatkéréssel ereszti be a kalauz utasainkat a coupéba, hol már két uri egyén volt elhelyezve.

Ha hölgyek lépnek a coupéba, úgy az urak vagy felkelnek, vagy felemelkednek, avagy nyugtalanoknak, de legritkább esetben közönyt mutatnak, aztán végig mérik a nőket, lesik mozdulatukat és a beszéd tónusát és a szerint osztályozzák a társaságban.

Hívjuk az egyik urat Hajlamos Dezsőnek, a másikat Figyelő Ödönnek, mondjuk azt is, hogy mindkettő csinos, elegáns, barna legény és ne hallgassuk el azt sem, hogy Dezső mérnök, Ödön orvos, hogy szintén Párisba kéjutaznak, úgy tisztában vagyunk a személyekkel és azok legközelebbi céljaival.

Sándor és Pál látva a két idegent, egy szempillantással figyelmeztették a lányokat asszonyi szerepük betartására, míg Dezső és Ödön kimért távolban átellenes ülésel helyükön maradtak.

Mint a csicsérgő madár vig dallamát egyszerre kitarja, úgy árulta el Ida és Sárika pár perc alatt hovámenetelüket. A kedélyes beszédbe elegyedni vajmi hamar nyílt alkalma Dezsőnek és Ödönnek és a nőekkel való társalgásuk néha kacintásba átmenő vig mosolyban nyerte a jutalmat, holott Sándor tetető,

meg, hogy csak olaj lesz a tűzre, mert azt a nemzetiségi gyűlölködést, a mely most még csak a nyelvhasználat ötletéből veszekedik, az alkotmány felfüggesztése államjogi tőrre fogja átjátszani s csak az elszakadási törekvéseket erősítheti meg.

Hogy az osztrák viszonyok ennyire elmérgesedhettek, annak legfőbb oka abban rejlik, hogy a bécsi udvari körök a közjogi és gazdasági közösséget Magyarországgal olyan érintetlen kérdések tekintik, a minek megváltoztatása komolyan szóba sem kerülhet bármi történjék is. Ausztria veszekedő népei nagyon jól tudják ezt és mivel ebben a tudatban biztosak arról, hogy a közösséget, mely ugy a hadsereg és külképviselet, mint a közgazdaság terén csupán csak nekik kedvez, meg nem szüntetheti az ő közviszonyaiknak bármilyen fölfordulása, hát biztonbátran rontanak neki egymásnak és teszik csárdabeli duhajkodás színterévé parlamentjüket; hisz a gyarmatországot el nem veszíthetik, sőt minél inkább veszekednek, annál biztosabb, hogy Magyarország lesz az áldozati barom, a melyből osztogatott koncok a veszekedőket legalább időlegesen le fogják csendesíteni.

Hírek.

Pécs, 1901. február 28.

Lajos meg a fekete sárkány.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, még az operenciás tengeren is túl volt egy gazdag, hatalmas király, a kinek tengernyi kincse, katonája mellett egy olyan gyönyörűséges szép leánya volt, a kinek a föld kerekéségén sem volt párja.

A király leányának Annuska volt a neve. Egyszer nagy éhség támadt az országban. A mikor már mindenből kifogytak az emberek, fagyökérrel táplálkoztak, de bizony

Pál ellenben a féltékenység igaz érzetével igyekeztek még a beszédől is távol tartani az urakat.

— Kiállhatatlan meleg a levegő, — szól halkan Ödön Dezsőnek, menjünk a friss levegőre, ezzel mindkettő kisietet a kupéból.

— Barátom, — szól Ödön — én a szőkékért rajongok, válaszod te a barnát, hiszen ez ugyanis a mindenkori izlésednek megfelel.

— Elment az eszed, — jegyzi meg Dezső, — hisz ezek férjes nők, igaz, hogy az egyiké már öregecske, de azért látod, hogy szeretik egymást, csak nem állítjuk meg a vonatot, mint Jozsua a napot, hogy őket szabin módon elraboljuk.

— Ej csak ne olyan komolyan, — feleli Ödön, — kis merészség, kis élelmesség és korszerű hősiesség elég lesz tervünk sikeréhez. Tudod pajtás a házas emberek tyukszemekkel szoktak birni, az egyikére én, a másikére te lépsz, kész a párba, az egyikkel én, a másikkal te végzesz, nejeiket pedig mi örököljük.

— Balga és gonosz terv, — viszonzá Dezső, — balga, mert a mi fogunk maradhatna a téren, gonosz, mert részünkről nem volna más, mint szándékos emberölés. Csak lassabb temperamentummal! Először a nők hajlama iránt legyünk tájékozva majd aztán eljutunk öldöklés nélkül is célunkhoz.

— De hát mi a terved? — kérdezi Ödön nyugtalanul.

— Egyelőre semmi más, — szól nyu-

gottan Dezső, — mint hölgyeinkkel Párisig kacsintgatunk, de jól vigyázzunk, hogy az illem határában maradjunk, nehogy a férjek féltékenységét és ezzel a szigorú ellenőrzést ébresszük. Párisban ugyanazon szállodába megyünk, aztán utitársainkat lépten-nyomon kísérik, a nők iránt közönyt tanusítunk, ellenben a férjek barátságát és bizalmát megszerelni fogjuk.

— Huzd rá cigány! — kiált Ödön Párisban a grand hételben a primásnak, utána nehéz nyelvvvel nyögi: Nyéki Pál, sohse halunk meg.

Dezső mosolyog Sándorra, ki utóbbi tán azt mormogja, a csapdából nem kerültk ki, de végre ő is humort tanusítva, neki tűzsedett, megittasodott a magyar nótáktól, utóbb maga is azt hitte, sohasem halunk meg.

Dezső és Ödön ott hagyják a termet és siettek kitzűzött céljuk felé.

Két egymásba nyíló teremben térdelve hódol Ödön Idának, Dezső Sárának.

Tán egyszerre szokik ajkukról a csendes, de annál mélyebb szó, szeretlek, imádlak, légy vezérő csillagom; tán egyszerre vegyül bele a lesújtó nyilatkozat, uram, férjem van, tartsa magát az illem határában; tán egyszerre szólal meg bocsánatért a férfihang és tán egyszerre hangzik vissza a nők ajkáról a könyörületos vigasz, sajnálom, de mint tisztességes nő e helyütt illemre és távozásra uta-

— Hát csak gyorsan, mert mind éhen veszünk.

— De ára is van ám neki.

— Megfizetünk érte, a mit csak kívánsz.

— Meg?

— Meg bizony. Adunk érte aranyat, ezüstöt, vagy gyémántot, a mit jobban szeretsz.

— Aranyom, ezüstöm, gyémántom van nekem is.

— Hát mit kívánsz?

— Az ország legszebb leányát.

Az emberek már nagyon éhesek voltak, megígérték a sárkánynak az ország legszebb leányát, csakhogy kenyérhez jussanak.

A fekete sárkány elrepült hazájába, de csakhamar visszatért két óriási tarisznyával. Egy-egy tarisznyája — no nem mondok sokat — volt akkora, hogy a Jakab-hegy bizvást beletért volna. Hát ez a két rettenetes nagy tarisznya telisteli volt cipókkal.

A hogy a fekete sárkány az ország fölé ért, elkezdte szórni a cipókat. Szorta, szorta, egyre szórta, úgy hogy utoljára embernyi magasan lepte el a földet a sok cipó.

Az emberek nagy örömmel rohantak ki házaikból s ki kosárral, ki kötényvel szedte a cipót s vitte haza övéinek.

De előállt ám a fekete sárkány s követelte az ország legszebb leányát.

Az emberek csak most gondolták meg, minő bolond ígéretet tettek, de késő volt már. Minden apa, minden anya a saját leányát tartotta a legszebbnek, hát féltette is. Kértek, rimázkodtak a sárkánynak, ígértek

neki aranyat, ezüstöt, gyémántot, a mennyit csak elbir, de hiába. A fekete sárkány nem engedett.

Az ország lakói most azon tanakodtak, hogy melyik leány is a legszebb az országban. Egyik ezt mondta, a másik azt mondta, végre is a fekete sárkány elvesztette türelmét és azt mondta:

— Soh'se törődjete ti azzal, hogy ki a legszebb. Jól tudom én azt, a király leánya a legszebb, azt viszem.

Gyászba borult most az egész ország. Az emberek fekete ruhába öltöztek s a királylyal együtt siratták a szépséges Annuskát.

De busult a királykisasszony is. A könye úgy folyt, mint a záporosó, csak sirt, sirt.

Egyszer csak elsötétedett az égbolt és nagy csattogás, pattogás között megjelent a sárkány. Csak most látták meg igazába, milyen förtelmes is volt. Akkora volt, mint egy tűzokádó hegy, hozzá hét feje, hét lába, minden lábán hét akkora köröm, mint a rák-terítő.

Mikor a királyi palota elé ért a fekete sárkány, leszállt a földre és akkorát kiáltott, hogy a nagy templom tornya menten ketté repedt.

Szegény Annuska úgy remegett, mint a halkocsonya.

— Itt vagyok, ragyogok, mint a fekete szurok — kiáltá a sárkány — Annuskáért jöttem, a király leányáért, a kit az ország népe nekem ígért.

Annuska sirva bucsuzott el édes atyjától, az öreg királytól s nagy busan ment a sárkány elé.

— Sárkány bácsi, — kérlelte a királykisasszony — ne bántson engem.

— Hiszen nem bántalak — felelte a sárkány — csak magammal vislek.

— Jaj, édes, aranyos, gyémántos sárkánybácsi, csak még legalább egy esztendő engedjen.

— Az sok lesz.

— Hát csak egy félesztendőt.

— Az is sok lesz.

— Hat egy hónapot.

— Az is sok lesz.

— Hát csak egy hetet.

— No nem bánom — felelt a sárkány — de mához egy hétre eljövök és akkor aztán akár tetszik, akár nem tetszik, de velem kell jönnöd.

sitom, midőn kitarul az ajtó és Sándor Nyékivel a terembe lépnek.

— Ah hát távollétünk felhasználva szerelmi vallomásokra, — gunyol Sándor, ez pompásan van kieszeive, tehát a gyors barátság kötese csak csapda a férjekre, no urak feleljenek most, önök pedig kedves ártatlan gerliceim vonuljanak vissza a másik szobába, a dolgot mi férfiak majd kibárdoljuk, — a nőkhöz fordulva. — az Önök felelőssége majd ezután kezdődik.

— A férfi könnyelműségének, — folytatja Sándor határt szab a nő férjes állapota. Komoly játék férjes nőnek szerelmet vallani, mert míg tán ez a tilos szerelem fáját virágzásba hozza, addig a család boldogságát győkerestül kiirtja.

— Igen, — folytatja Sándor, — szilárd legyen az a nő, kit a szerelmi vallomások úgy érintenek, mint a lengő szél a virágot. Mily hatással bírtak az Önök csabítgatásai, azt majd megtudom, de nem fognak nevetni, ha boldogságom áran cselekedtek volna. És most halották uraim mi a véleményem.

— Én meg morzsává aprítalak benneteket, ha Sárka rátok valamelyikére vetné szemét — kiáltá Nyéki Pál.

— Mi pedig — szól Dezső nyugodtan — szerelmünk tüzet nem oltjuk, nyilatkozatainkat szívünk érzelme szerint fentartjuk és nem fogunk addig nyugodni, míg a törvény szerint a választ ki nem mondják, hogy aztán

Ezzel a fekete sárkány nagy sístergés és csattogás között elrepült.

A király most összehívta minisztereit és tanácsot kért tőlük, mi uton-módon menthet nek meg a királykisasszonyt a sárkánytól.

A miniszterek összedugták a fejeiket és hosszas tanácskozás után kisütöttek, hogy ebben a dologban bizony nem tanácsolhatnak semmit.

A király megharagudott minisztereire, hogy épen akkor csökönysödik meg az eszük, a mikor legnagyobb szükség volna rá, elparancsolta hírnökeit, mennének az ország minden részébe és hirdessék ki, hogy a ki a király leányát megmenti a sárkánytól, hát annak adja feleségül, ráadásul a fele királyságot.

Lakott akkoriban az országban egy szegény özvegy asszony, annak volt egy deli, eleven eszű fia, a kinek Lajos volt a neve.

Lajos épen az édes anyja kecskéjét őrizte, a mikor a király hírnökeinek szavából megértette, hogy most ember kéne a gátra.

— Édes anyám, — szólt Lajos, ahogy alkonyatkor haza terelte a kecskét, — itt jártak a király emberei.

— Jaj, édes fiam, tán megint adót szednek?

— Nem.

— Talán katonára van szüksége a királynak?

— Nem.

— Jaj, Istenem, pedig hát a király emberei nem járnak ám hiába.

— A fekete sárkány, tudja édes anyám, a melyik azt a sok kenyeret szórta, a király leányát akarja elvinni. A király most azt adja tudtul az ország népének, hogy a ki megmenti a királykisasszonyt a sárkánytól, hát azé lesz a fele királysággal együtt.

— De édes fiam, talán csak nem te akarsz megmenteni a királykisasszonyt a sárkánytól?

— Most az egyszer megpróbálom.

— Hátha megesz a sárkány?

— Az ugyan nem lenne valami kellemes multság; de hát, Isten neki fakörösz, ha eltörik, másik lösz, én bizony most az egyszer neki durálom magamat.

A szegény özvegy asszonyt elfogta a szo-

moruság, de hiába volt minden kérése, Lajos előkereste a sárga rézzel kivert fejen fényes fokosát s elindult a királyi kastély felé.

Amint megy, mendegél, találkozik egy törpével.

— Hová, te törpe emberke? — kérdezte Lajos.

— A fekete sárkány megette országomat hegyestül, tengerestül, mindenestül, most bujdosom, mert engem is halálra keres.

— Ne félj, te kis emberke, — biztatta Lajos a törpét, — csak gyere velem. Majd elbánok azzal a sárkánnyal, tudom Istenem.

Most már ketten mentek, mendegéltek. Nem sokára találkoztak egy óriással.

— Hová te óriás? — kérdezte Lajos.

— A fekete sárkány megette országomat hegyestül, tengerestül mindenestül, most bujdosom, mert engem is halálra keres.

— Só se félj, — biztatta Lajos az óriást, — csak tarts velem. Majd elbánok én azzal a sárkánnyal, tudom Istenem.

Most már hárman mentek, mendegéltek. hegyen, völgyön, tuskón, bokron keresztül, végre is elértek a királyi palotához.

Lajos nem mókázott sokat, hanem be kopogtatott a vaskapun.

— Ki az? — kérdezte belülről a király szolgálja.

— Ne teketóriázzon kend oda bennt, hanem jelentse be a király ő felségének, hogy egy magyar gyerek van ide künn, a ki megmenti a szépséges király kisasszonyt a fekete sárkánytól.

A király nagyon megörült a hírnök, mert hej, az ő sok telemás népe között egy se akadt még a ki a fekete sárkánnyal szembe mert volna állni.

Csak úgy repült a király Lajos elé, de nagyon elbámult, hogy egy törpét és egy óriást látott vele.

— Hozott Isten, édes fiam, — köszöntötte Lajost, — épen jókor jössz. Egy félóra mulva itt lesz a sárkány, mert letelik ám a hét nap.

— Nő, csak hogy jókor jöttem, — felelte Lajos, — hát csak szaporán. Egy-kettőre megtartjuk a király kisasszonnyal az eljegyzést, utána rögvést az esküvőt, aztán jöhet a sárkány.

Mikor Annuska meghallotta, hogy nem a fekete sárkány, hanem egy vitéz magyar gyereknek lesz a felesége, nagyot ugrott örömeiben.

Minden úgy történt, ahogy Lajos mondta. Amint az eljegyzés után az esküvőn is tulesetek, nagy sístergés, csattogás és pattogás között megjelent a fekete sárkány.

Lajos elővette sárga rézzel kivert fejen fényes fokosát, háromszor megforgatta a levegőben és így szólt a sárkányhoz:

— Szedte, vette, fekete sárkány, hát az emberség hol maradt?

A sárkány egyszerre mind a hét száját tátotta szét, hogy Lajost botostul, mindenest lenyelje.

De legény volt ám a talpán Lajos. Addig hadonászott, míg csak hét fogát ki nem verte a sárkánynak. Egyik oldalán a törpe, másik oldalán az óriás hadonászott, olyan mókányul ám, hogy a sárkány jobbnak találta jó szóra fordítani a dolgot.

— Mit keresel te itt? — kérdezte a sárkány Lajost.

— Mit-e? Hát eljöttem a feleségemért. De mit keresel te itt?

— Én is a feleségemért jöttem.

— Ki a te feleséged?

— A király leánya, a százsorszép Annuska.

— Az az én feleségem, — felelte Lajos.

— A tied ám az árnyéka.

— Egy félóraja, hogy megesküdtem vele.

— Nem igaz.

— Van rá két tanum.

— Kik azok?

— A törpe, meg az óriás.

A sárkány egyet fujt, aztán: ham, a törpe is, meg az óriás is már a gyomrában evickélt. Lajost is le akarta nyelni, de az megforgatta sárga rézzel kivert fejen fényes fokosát s olyat ütött a sárkány egyik fejére, hogy csak nő.

— Ide adod e a királykisasszonyt? — kiáltott a sárkány.

— Nem adom biz, — felelte Lajos.

— Megöllek, — sziszegte a sárkány.

— Ohó, — szólt vissza Lajos.

Vagyok olyan legény, mint te.

Vágok olyan rendet, mint te,

szívünk és nyilatkozatunk szerint cselekedhessünk.

Uraim, — szól Sándor, — elhatározásuk férfi erélyt tanusít, nyílt ellenségek leszünk és tán titkos barátok. De hallgassák meg már most az én akaratomat. Önök a szépség, a fiatalság varázserejében bizva elcsábíthatóknak vélik a nőket. Ám legyen meg ebbeli kísérletük. Önök velünk hazáig utaznak, az utolsó állomás előtt közvetlenül Önöket hozzám verdégnak meghívom, ha a hölgyek e meghívás felett nagy örömeiket nem képesek palástolni, úgy tudjuk mi, — Pálra mutatva, — hogy mi a házasság fagy, Önök pedig gyupontja felé közelednek. Otthon nyíltak leszünk és részünkről a válás semmi nehézségbe nem fog ütközni.

Ezután halkán szól Palinak:

— Te meg ne félj, ha Sárka megigérte, hogy hozzád elmegy, úgy ne félted a fiatal embertől. Sokan azt tartják és tán igaz is, hogy a lovak haza felé jobban sietnek, mint a hazulról való elindulásnál, így vagyunk az utazással, az idegenben megfosztva mindentől, a semmivel sietünk haza, hogy az édes jó otthonban megtalálhassuk ismét mindenünket.

Gyorsan robbog a vonat Párisból hazafelé, de a gyors idő elég arra, hogy Ida és Sárka szíve szerelemre lobbanjon, mi iránt Ödönnek és Dezsőnek kétsége nem volt.

Az utolsó állomást szignálják. Sándor Ödönhöz és Dezsőhöz fordul e szavakkal:

— Halálval tartozom Önöknek, hogy kedves társaságukkal a párizsi tartózkodásunkat és utazásunkat oly kellemessé tették, e hálám elismerésül most csak azt tehetem, hogy

szerény hajlékunkba kedves vendégeknek meghívom. Ida és Sárka egy percre megelégedezve ugrándoztak örömeikben. Nyéki Pál annál savanyubb arcot vágott. Sándor félvén, hogy Pali elszólja magát, biztatta azzal, pajtás még ma a kedves öregünkkel nagyot mulatunk.

Két kecsi robbog be az öreg Szende Jó zsef udvarába, az apa átöleli gyermekeit:

— Kedves jó gyermekeim! — kiált, de tovább már nem szólhatott, mert Sándor apja kezét megragadva, irdájába vezette ama kijelentéssel, hogy rögtön kíván vele fontos dolgot közölni. Az öreg Szende fiat igen szeretvén, azt követé, míg a társaság az étterembe vonult. Sándor röviden elbeszélte édes apjának, hogy a vendégekkel hol találkoztak, hogyan szórakoztak és miért jöttek ide. Az apa fiának minden cselekményét jóváhagyta.

A nevetés fogta el az apát és fiut, mi dőn látták, hogy a szegény Nyéki bácsit a két fiatal ostromló sarokba szorítja. Sándor a két vendéget apjának bemutatván, így szól:

— Ez urak nemcsak kellemes társalkodóink voltak, hanem elkísértek eddig, mert ide vonzotta őket a szívük. Azon eltökélt szándékkal jöttek ide, hogy Dezső Sárkát, Ödön Idát a háztól elvigyék. Már most a nőktől függ a döntés, vajjon az urak ismét úgy menjenek amint jöttek, avagy párosan röpüljenek honukba. Nos Ida és Sárka mit szóltok?

Dezső és Ödön kérő pillantást vetettek, a most elpirult lányokra, de ezek közös egyetértéssel azt mondják, ezen ismerkedés mellett nemet mondunk. Dezsőt és Ödönt e nyilatkozat olyannyira meglepte, hogy alig tudtak szőhöz jutni.

Csak nagynehezen jött ki Dezső száján, tehát mehetünk tovább egy kedves emlékekkel és egy szomorú elutasítással.

— Még nem mehetnek az urak, — szól Sándor; büszke vagyok Ida és Sárka nyilatkozatára, nem tehettek másképp, mert Önök mint asszonynak ismerik, holott ők hajadon nővéreim, ez az ur, Nyékire mutatva, aglegény barátunk és utaztunk úgy, mert szabadjegyünk volt. Uraim, gyakran hajtunk a tilosra, e hatás alatt keletkezik a birvágy, mit azonban még valódi tiszta érzelmeknek nem lehet nevezni. A helyzet felvilágosítása után most ama kérdést intézem az urakhoz megmaradnak most is szándékuknál?

Dezső és Ödön nyílt örömmel sietnek Ida és Sárka felé. Dezső Sárka kezét, Ödön Idát megragadva azt rebesgetik, ne utasítsa el azt, ki Önt tiszta szívvel és szerelemmel a világ végéig követné és oda vezetve az apához kéri a lányok kezét.

— Ha gyermekeim beleegyeznek, az apai áldástól meg nem foszthatom.

— Beleegyezünk — szól elpirultan Ida és Sárka egyszerre.

— Ugy fogadjátok, édes leányaim, az apai áldást; — teszi hozzá a boldog apa.

Nyéki Pál elhalványodott, végreménye csillaga letűnt, jól van mondá, ha már a sors könyvében így van írva, hogy holtig Pali bácsi maradjak és már hét órákor a tyukokkal felüljek, úgy sorsomba belenyugszom, csak arra kérlek beneteket, hogy Párisba ne hívjatok többé.

Ha nem hiszed, gyere velem,
Meg is érzed a bot nyelem.

Lajos a sárkánynak csak a fejét ütötte, nehogy valamiképp a körmeit megsértse s hamarosan nem volt már több csak egy fejénél meg egy lábánál. Most birokra keltek.

A sárkány felemelte Lajost, s bokáig verte a földbe. Most Lajos kapta el a sárkányt s térdig dobta a földbe. A sárkány nem volt rest, kiugrott és derékig verte Lajost a földbe. Lajos se volt rest, kiugrott s nyakig verte a sárkányt a földbe, gyorsan elővette bicskáját, s hirtelenében lenyíszálta a sárkány fejét.

A sárkány gégéjén most a törpe is, meg az óriás lassan fölmászott, mindegyik magával hozta országát, hegyestül tengerestül, mindenestül.

Lajos nagy örömmel vitte Annuskát édes anyjához, s ha meg nem haltak, tán még most is élnek.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra édes kis olvasóim, pá. Isten legyen velünk.

Napirend 1901. március hó 1-én.

Naptár: péntek, márc. 1. — Róm. kath.: Jézus lánzsára emel. — Prot.: Albin. — Görög-kel. (febr. 16.) Damfil. — Zsidó: Adar 10. — Nap két 6 óra 25 perckor; nyugszik 5 óra 28 perckor. — Hold két 1 óra 45 perckor délután; nyugszik 3 óra 58 perckor éjjel.

Időjelzés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő és hőemelkedés várható.

Színház: »Viceadmirális«, operett, itt először.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre főispán, ma délután három órakor a budapesti gyorsvonattal a fővárosba utazott, — hogy atyja, Fejérváry Géza báró, m. kir. honvédelmi miniszternek a Hertzfelé szanatóriumból lakására, a honvédelmi miniszteri palotába leendő átszállításánál jelen legyen. A főispán elutazása folytán gátolva lévén a dr. Hölbling Miksa temetésén való személyes megjelenésben, meleg hangú levélben fejezte ki a gyászoló családnak az elhunyt nyugalmazott megyei tiszti főorvos halála fölötti részvétét.

— (Határidők a vármegyén.) A jövő, március hónap átmenti hangulatának megfelelően, a vármegyén is elég csendes és nyugalmasnak ígérkezik az élet. A vármegyei jövő havi határidőket, a március hó másodikán tartandó felülvizsgálat nyitja meg. Utána, március hó negyediken délelőtt kilenc órakor a központi választmány ülészik. A vármegyei közigazgatási bizottság március hó tizenketedikén délelőtt tíz órakor tartja ülését. Ezzel a márciusi ülések sorrendje befejeződött a vármegyén. Március hónapot még a megye különböző járásában tartandó sorozások teszik élénkké, melyek e hónapban a következő sorrendben tartatnak: holnap március hó elsőjén a pécsváradí járásban tartanak sorozást. Március kilencedikén a siklósi, tizenötödiken a baranyavári járásokban lesz sorozás, végül pedig március hó huszonkettediken a mohácsi járásban tartanak sorozást, mely a hó végéig tart.

— (Letartóztatott közigazgatási tanfolyam-hallgató.) A »Pécsi Napló« mai számában ily cím alatt megírja, hogy e hó elején a nagykanizsai csendőrség Pécsen Fekete Endre, közigazgatási tanfolyam-hallgató, volt segédjegyző, lakásán házkutatást tartott egy nagy járlevél-hamisítás ügyében s őt letartóztatták, elvitték Nagykanizsára és

egy hétig ott tartották. A további nyomozás során aztán kiderült, hogy Fekete Endre mindabban teljesen ártatlan, mivel őt a csendőrség gyanúsította s neki éppenséggel semmi része sincs a nagy járlevél-hamisításban. Ezek konstatálása után a »Pécsi Napló« szokott vehemenciával megy neki a csendőrségnek, a kinek tulbuzgósága vétkes könnyelműséggel pellengérré állította minden érthetőbb ok nélkül a nevezett fiatalembert. És kitanítja a csendőrséget, hogy mi szabad neki és mi nem. Hát ehhez nekünk semmi közünk; ha a »Pécsi Napló« — ő tudja miért — oly nagyon gyűlöli a csendőrséget, legyen a kedve szerint. De igenis szavunk van a fentebbiekben regisztrált hír eme befejező soraihoz:

»Mindezzel nagyrészen azért foglalkozunk, mert egyik helyi lap társunk Fekete Endre letartóztatásakor úgy írt az esetről, mintha a közigazgatási tanfolyamhallgató bűnössége minden kétséget kizáróan be volna bizonyítva.«

Hát a »Pécsi Napló« éknál vagy nem olvasták ezt a hírünket, vagy ha olvasták: tudva valótlanul állítanak; vagy valaki felültette őket. Mert a »Pécsi Figyelő« február tizenkettediki számában mi írtuk meg Fekete Endre letartóztatását. Megírtuk pedig egyszerűen a »Pécsi Napló« által ma meg is erősített ama tényt, hogy nevezettél a csendőrök házkutatást tartottak s elvitték. De csak gyanúnak jeleztük, hogy hamisítást követett volna el. És hírünket így végeztük:

»Természetesen, most a vizsgálat feladata megállapítani, hogy a hamisítás gyanuja alapos-e a letartóztatott fiatalember ellen s a helyszínén a további nyomozáskor majd ki fog tűnni, hogy bűnös-e vagy ártatlan.«

Nos, erre senki sem mondhatja azt, — még a legnagyobb rosszakarónk sem — hogy ez azt jelenti, hogy a bűnösség már minden kétséget kizáróan be volna igazolva. Est csak a felültetett, vagy rosszakaratu »Pécsi Napló« írhatja s általában egész hírünkre, mely csak a súlyos gyanút konstatálta: csak a rosszakarát foghatja rá, hogy mi meg akartuk az eset szereplőjét hurcolni. Újságírói hivatásunkhoz képest megírtuk a hiteles forrásból merített letartóztatást — melyet a »Pécsi Napló« ma csak megerősít. — De éppen újságírói feladatunk volt az is, hogy konstatáljuk, hogy a letartóztatás csak gyanu alapján történt; gyanusnak csak a felmerült körülmények s majd a további vizsgálat ki fogja deríteni a bűnösséget vagy ártatlanságot. Hát annak csak örülünk, hogy a vizsgálat Fekete Endre ártatlanságát derítette ki s az ellene a csendőrségi nyomozás elején felmerült gyanuok alaplanoknak bizonyultak. A »Pécsi Napló« jóakarátát pedig köszönjük. Egygyel ismét több adatot szolgáltatott ahhoz, hogy belássa a nagyközönség, milyen jó értesültséggel szokta megírni a »Pécsi Napló« az ő híreit.

— (Pótvizsgák a közigazgatási tanfolyamon.) Mint annak idején megírtuk a pécsi közigazgatási tanfolyam a közel múltban tartotta féléves vizsgáit, mely alkalommal a tanfolyam három hallgatóját egy hónapon belül teendő pótvizsgára utasították. A hallgatók jelentkezése folytán Kossits Kamil vm. főjegyző, a tanfolyam igazgatójának elnöklete alatt, ma délelőtt tartották a közigazgatási tanfolyamon a pótvizsgákat, melyeknek eredményét holnap állapítja meg a közigazgatási tanfolyam előadói karának konferenciája.

— (A honvédelmi miniszter köszönete.) A város közgyűlése tudvalevőleg hétfőn feliratilag üdvözölte baró Fejérváry Géza honvédelmi minisztert, a város díszpolgárát, felgyógyulása s egyszersmind névnapja alkalmából. A feliratra most a honvédelmi miniszter a következő köszönő iratot küldte a polgármesterhez:

»Igen tisztelt polgármester ur!

Személyem iránt tanúsított jóindulatnak és szívélyességnek amaz újabb nagybecsű jeléért, hogy a szab. kir. város tegnapi közgyűléséből gyógyulásom és névnapom alkalmából feliratban emlékeztek meg rólam, a leghálásabb köszönetemet fejezem ki.

Évtizedekre visszanyulnak és azóta ismételtlen megerősödtek azon szíves kötelek, a melyek engem Pécs sz. kir. városhoz fűznek, s a mint Önök rólam minden alkalommal jóakarólag megemlékezni kegyeskednek, éppúgy én is mindenkor legteljesebb jóakarattal viseltem a város és tisztelt polgárainak java, boldogulása iránt.

Budapesten, 1901. február 26. án. Öszinte tisztelettel: br. Fejérváry Géza.

— (Bíróági kinevezés.) B. Kiss Gyula, kaposvári kir. törvényszéki jegyző, a szolnoki törvényszékhez albiróva kinevezetett.

— (Esküvő.) Ferenczy László dr. ügyvéd, tegnap reggel esküdött örök hűséget a belvárosi templom szent Alajos-kápolnájában Tíbor Lórinak, a pécsi nemzeti színház volt kedvelt művésznőjének. Az esketést Bitter Illés, ciszterci rendi főgimnáziumi tanár végezte s tanúk voltak Erreth János, ügyvédkamarai elnök es Jobst László dr. ügyvéd. kik a most az egyházi áldást is felvett szerető párnak a múlt évi április ötödikén az anyakönyvvezető előtt megkötött házasságánál is tanuként szerepeltek.

— (Ováció egy rabbinak.) A szegzárdi izraelita hitközség ovációt rendezett dr. Ungár Simon rabbinak abból az alkalmából, hogy nevezett az óbudai rabbiválasztáson sikerrel eljutott egész a névszerinti szavazásig, de ott nem nyerte meg a szavazatok háromnegyed részét s így a választás meghiusult. A hitközség bizalmat szavazott rabbijának, kit Leopold Sándor, hitközségi elnök, üdvözölt. Az ováció után bankett volt a közszeregetben álló rabbi tiszteletére.

— (A közbághid megnyitása.) Holnap, március 1. én, reggel 8 órakor nyitják meg ünnepélyesen a városi új közbághidat. A megnyitásra Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos, meghívta a helybeli mészárosokat és henteseket. Az új közbághid igazgatói állását Fejér József, városi állatorvos, felügyelői állását pedig Kovács Antal rendőrbiztos, mint a választásig kirendelt helyettesek már ma délután elfoglalták. A közbághid gazdájává, Bencenleitner Nándor mészáros, szolgálójává pedig Csette József, eddigi vághid szolgát, fogadta fel a polgármester.

— (Jelentés a vizről.) A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 28-án reggel 1500 köbméter.

— (Dr. Hölbling Miksa temetése.) Ma délelőtt 10 órakor a székesegyházban rekviem volt Hölbling Miksa dr. lelkiüdvéért. A gyászmisét Mayer György karkápián, székes egyházi sekrestyeigazgató mondotta. A gyászmise után a halottasháznál pénzkiosztás volt a szegények számára, kik áldva emlegették az elhunytat s gyászoló családja jóakarátát, hogy így tették emlékeztetéssé a szegények előtt a család fő jobblétre szenderültét. Pécs város közönségének méltán megérdemelt óriási részvétele mellett helyezték örök nyugalomra dr. Hölbling Miksa nyugalmazott vármegyei tiszti főorvost. Már jóval a temetési szertartás hátridejéül kitűzött délutáni három óra előtt, óriási néptömeg lepte el az Apáca-utca 21. szám alatti gyászháztól kezdve az apáca-utca

gyalogjáróit, mely néptömeg csak szaporodott, midőn zászlójuk alatt felvonultak a Katholikus Legényegylet tagjai, mely egyesületnek alapító tagja volt az elhunyt. — Kevéssel három óra előtt érkezett meg fényes segédlettel, a gyászszertartást végző *Troll* Ferenc vál. püspök, a mikor is kezdetét vette a gyászszertartás, melynek befejeztével a gyászkocsira emelték a díszes s koszorúkkal borított érckoporsót. A gyászmenetet a szegényház szürke kabátos lakói nyitották meg, ezután a katolikus legényegylet tagjai következtek. Majd *Erreth* Lajos dr. kórházi igazgató főorvos vezetése alatt a kórházi orvosok és a pécsi orvosok kara jöttek, a kiket a menetben a dr. *Bodó* Aladár igazgató vezetése alatt megjelent »Pécsi Katholikus Kör« tagjai követték. Ezután jött *Darócy* Aladár dr. főispáni titkár vezetése mellett Baranyavármegye tisztviselői kara, kiknek soraiban ott láttuk *Kossits* Kamill vm. főjegyzőt, *Nagy* Jenő vm. tiszti főügyészt, *Kossits* Ákos vm. tb. főügyészt, *Vaniss* Sándor főszolgabíró, *Forray* Valér tb. főszolgabíró, *Johann* Béla dr. vármegyei tiszti főorvost, *Igalics* Radivoj főpénztárnokot, *Jessenszky* Lajos árvaszéki elnököt, *Reeh* Dezső tb. vm. főjegyzőt, *Gyenes* Kletus főszámvevőt, a megyei aljegyzőket teljes számban, valamint a segéd és kezelőszemélyzet számos tagját. A város köztörvényhatósági bizottságának tagjai és a városi tisztviselők kara *Majorossy* Imre polgármester betegsége folytán, *Nendvich* Andor helyettes polgármester vezetése alatt vettek részt a gyászmenetben. A városi tisztviselők soraiban ott láttuk *Oberhammer* Antal v. h. gazdasági tanácsnokot, *Pintér* Ferenc városi tanácsnokot, *Vassary* Gyula rendőrfőkapitányt, *Schuls* Ferenc rendőrkapitányt, *Bolgár* Kálmán anyakönyvi felügyelőt, *Hartl* Gyula anyakönyvvezetőt, *Deutsch* Kornél főszámvevőt s a vá-

rosi tisztviselői kar még számos tagját. A menetet a »Pécsi Takarékpénztár« tisztviselői kara zárta be, kik *Kammerer* Ferenc takarékpénztári igazgató vezetése alatt jelentek meg. Ezek után a halottas kocsi következett, melyet két oldalról négy-négy díszruhába öltözött megyei huszár kísért, kik fáklyaikon az elhunyt: *nemes nemzetes és vitézlő dr. Höbbling Miksa 1811—1901. felirattal* ellátott családi cimereit vitték, mi a régi nemesi világ temetkezési modorára emlékeztetve, még impozánsabbá tette a gyászpompát. A halottas kocsin voltak elhelyezve, Baranyavármegye tisztviselőinek, a pécsi takarékpénztár és a *Czierer* család koszorúi, míg a többi óriási mennyiségű jelét a szeretet, ragaszkodás és kegyeletnek, a koszorus kocsin elhelyezett virágok és koszorúk képviselték. A halottas kocsi után a gyászoló család és résztvevők óriási tömege haladt, kik a megyének és városunk egyik érdemeiben gazdag, s feledhetlen emléktől polgárát utolsó útján a sirig kísérték el osztatlan kegyeletük jeléül.

— (**Március 15.**) Hazánk független érzelmű ifjúsága minden évben kegyelettel üli meg március Idusát, mert ez volt a szabadság napjának hajnalhasadása. Városunk ifjúsága, különösen a püspöki joglyceum polgársága tündetőleg ünnepli e nagy, e korszakalkotó napot. Ez idén is méltó marad az ősi tradíciókhoz. Ma delután népes jogászgűlés volt, mely elhatározta, hogy március 15-ét méltóképen fogják megünnepelni, hiven az előző évek szokásaihoz. Hazafias ünnepélyt fognak rendezni, melynek programját egy választott öttagu bizottság állítja egybe. Felkérte továbbá a jogászgűlés *Cank* Nep. János joghallgatót, hogy a hazafias ünnepélyre a külön e célra

alakulandó jogászdalárdának tanítson be egy, vagy két hazafias dalt s azt a dalárdát vezesse is az ünnepélyen. Egyébként pedig azt is elhatározta a jogászgűlés, hogy a színház által rendezendő hazafias diszeloádáson is részt kíván venni, annál is inkább, minthogy ez a színügyi bizottság óhaja is. A jogászok hazafias ünnepélyének műsorát — melyen kiküldött öttagu bizottság dolgozik — annak idejében fogjuk egész terjedelmében közölni olvasóinkkal. Mindenesetre örülnünk kell azon, hogy a jogászfűzés — bár nincs most olvasóköre s annak elnöke — nem szűnt meg működni s hazafias, független érzését e nagy nap alkalmával ismételten óhajtja a nagy publikum előtt kinyilvánítani.

— (**Változások a Lipót és Ferenc József-rend szervezetében.**)

A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király a *Lipót-rend* eddigi három osztályát négyre emelte fel s e fokozatok a következők: 1. nagykeresztesek; 2. az első osztály tulajdonosai; 3. középkeresztesek és 4. lovagkeresztesek. A *Ferenc József-rend* szintén négy fokozatban állapított meg és pedig: 1. nagykeresztesek; középkeresztesek csillag s csillag nélkül; 3. tisztek és 4. lovagok. A *Lipót-rend* első osztálya egyenrangú a vaskoronarend első osztályával és a *Ferenc József-rend* tisztjei egyenlő ranggal bírnak a vaskoronarend harmadosztályu lovagjaival.

— (**A „Kath. Kör“ estélye.**) A »Pécsi Kath. Kör« vasárnap, március harmadikán, délután félhat órakor tartja ezidén első

— Ám legyen. Menjen szépen csak haza. Majd a napokban lemegyünk, aztán majd mondok valamit magának. Köszönöm lelkem ezt a jóságát. Jó éjszakát.

— Isten velük. És a leány eltávozott.

Vladimir a lámpát feljebb huzta és türelmetlenül bontotta fel a levelet. Endre ott ült mereven a pamlagon. Vladimir izgatottságában el is feledé, hogy Endre is benn van a szobában és lázasan olvasni kezdé *Mária* levelét.

Kedves Vladimirem!

Börtönbe zártak, sötét börtönbe, melynek kis ablakán át csak éjjente szűrődik fájdalomtól megtört arcomra a hold szelid sugára. Vezérelje utain Annát a jó Isten, ki könyörült rajtam némileg, védőangyalt küldve hozzám soer Teréziában, hogy gyötrelmeim csillapuljanak. Letérdelek a kis feszület előtt és imám az égiekhez küldöm szabaditómért. Siess, az idő rövid. *Máriád* vár, minden órában, szivdobogva lesve, mikor zörrenik meg a barátok kertjére nyíló kis ablakom üvegje, hogy lássalak téged. A csomag itt van. Minden rendben. Siess és szabadíts meg poroszlóim zsarnok kezei közül.

Máriád.

— Szegény *Mária*, sohajtá Endre és a pamlagról lassan felemelkedett.

— Ah, hát te itt vagy? kiáltá Vladimir.

— Itt cselekedni kell gyorsan, kezdé a beszédet Endre.

— Igen, tenni kell gyorsan. *Máriámat* ki kell szabadítanom és nekünk mennünk kell innen messze. Új

nem kell. É . . . g . . . ve . . . de már a többit ki nem mondhatá. *Lelke* az Ur ítélőszéke előtt megjelent.

Vladimir hangosan zokogott. Egyedül volt a halottal. Letérdepelt és imádkozott. »Légy becsületes«, ez zengett füleiben folyton és halott atyjának viaszszárga arcát nézte. Ott volt reggelig.

Trszky Pál meghalt, futott a hír a szélrózsa minden irányában. Meghalt, igen, Vladimir nagy bánatára, de a tisztességben, becsületben megőszült *Trszky* Pált is csak úgy eltemették és mult az idő, őt is, mint mindenki mást előtte, elfeledték.

Vladimirre ónként nehezedett a magányosság. Este, ha bement szobájába, leült íróasztala mellé és eszébe jutottak ismét atyjának szavai: Légy becsületes.

— No hát ezen változtatni kell. Egyedül a nagy világban. Senki, akivel megoszthatnám az ebédemet, a vacsorámat. Szóval folyton egyedül. Vajjon elérkezik-e az a három év? És akkor is. Az Isten tudja. *Máriára* gondolt. Ha az tudná. Eh, de jobb ez így. *Mária*! Három év és fejét tenyerébe hajtá.

Kopognak.

— Szabad! — és Vladimir ijedten ugrik fel íróasztala mellől és tekintetét az ajtóra szegzé.

— Jó estét Vladimir! Osztom fájdalmadat és Endre, mert ő volt, kezét nyujtva Vladimir felé közeledik.

— Hozott Isten Endre barátom és a két jóbarát egymás nyakába borult.

— Látod barátom, ez mindnyájunk sorsa. Boldogult apamat tegnapelőtt temettem. Igen, temettem egyedül,

bőjti felolvasó estélyét a következő műsorral:
 1. *Rákócy Ferenc imája*. Vegyes karban énekelik: Éhn' Emilia, Eötvös Ilka, Hikker Irén, Mussong Józsa, Orf Paula, Piatsek Virgílné, Putzer Margit, Reberics Gizi, Reichardsberg Ilonka, Remesberger Eugenia, Simon Lújzika, Tomanek Paula, Biber Mátyás, Borsy Jenő, Csernits Jenő, Cank Nep. János, Gebauer Antal, Kaufmann Antal, Kiss Emil, Koharits János, Raáb Antal, Rihmer Oszkár, Schmidt Boldizsár, Szuly Jenő, Wager Alajos. 2. *Amiről a tavassz beszél*. Irta és felolvassa: Kiss István. 3. a) *A róssa esti dala*. b) *Steier dalok*. c) *König K. : Vissontlátás*. Citerán játszó: Gebauer Antal és König Károly. 4. *Költemények*. Irta és felolvassa Dömel Anzelm. 5. *Magyar gályarabok éneke*. Előadja a vegyeskar.

— (A kassai dalárda verseny.)

A folyó év nyarán a Kassán tartandó országos dalárda-versenyre nagyhirű dalegyletünk, a Pécsi Dalárda, mely városunknak már annyi dicsőséget szerzett, már bejelentette részvételét, mint azt annak idején megirtuk már. Most a kassai ut kivételének módozatain dolgoznak a vezető férfiak. A Pécsi Dalárdának most ötvenkét működő tagja van, de a kassai dalárdaversenyen csak harminckét tag vehet részt mint versenyző. A dalárda tagjai felszólítatván, tömegesen irták alá azt az ívet, melyen kijelentik, hogy a versenyre készek elmenni. Most tehát, minthogy a jelentkező jóval több mint harminckettő, a dalárda választmányja kiválogatja mindenesetre a legjava han-

gokat s azokkal mennek versenyezni. A választás természetesen nem kis nehézségbe fog ütközni, a mennyiben minden hang teljesen használható. Az ut költségeinek fedezésére pedig egy nagyszabású hangversenyt fognak rendezni, aztán — a színházi szezon elmúltával egy operettet fognak majd előadni, a mint értesülünk, a Cigánybárót s egy tavaszi mulatságot fognak rendezni. Hogy mindez kitűnően fog sikerülni s hogy a kívánt anyagi siker meglesz, arról nem lehet kétségünk, ismervén a pécsi közönség, a város tüntető szeretetét a Pécsi Dalárda, mint zenei életünk egyik kiváló faktora iránt, mely városunknak nagy hirt teremtett széles e hazában. Illő tehát, hogy most, mikor a Pécsi Dalárda a városnak újabb babérokat szerzendő, versenyre indul, a város és közönsége vállaltva fognak odahatni, hogy a dicsőség az anyagiak miatt kárt ne szenvedjen.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. február 28. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 761.5 mm.)

Hőmérsék = 7.6 °C.

maximuma: 4.9 °C. } tegnapi.

minimuma: -4.1 °C.

Párányomás: 5.3 mm.

Relatív nedvesség: 68. %.

Felhőzet: 5° Cum. SW.

Szélirány s erő: NW. 2.

Csapadék 24 órai: 0. mm. Harmatp. — 1.6 °C.

Hőemelkedés, borulás, csapadékba hajlamos i. v.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ Citerás. Tavaly egy délutáni előadásban volt alkalmunk látni a Citerást. Idén már egyszer kitűzték műsorra, de elmaradván, csak tegnap este került színre *Kapossi Józsa*-val Rozetta szerepében. A közönség — ismét elmondhatjuk — újra távollétével tüntetett. A jobboldali földszinti páholysor ugyan tele volt, de a nézőtér egyéb részein bizony nem sokan voltak láthatók. Ez a kis publikum azonban igen bálás volt s a színészek a majdnem üres ház dacára is — jól játszottak. Semmi mulasztás nem terbeli őket, sőt a legnagyobb elismeréssel adózunk nekik s elsősorban *Kapossi Józsa*-nak. Egyik szerepében jobb s kedvesebb mint a másikban, mindegyiket jó kedvvel, nagy temperamentummal játsza meg. Így láttuk őt tegnap is, játékával felvillanyozta azt a kevés publikumot. Énekszámait meg természetesen egytől egyig mind igen jól sikerültek s valamennyit nagyon megtapsolták. *Szekula Sárának* is szép sikerei voltak tegnap *Kukurilli* szerepében. *Mesey Andor* Pablóját ismerjük tavalyról. Most is oly kitűnő volt az előadása s oly szépek az énekszámait, mint akkor. *Koema Pista*, mint *Rikárdó* nagy mérvben emelte a darab hatását. *Nádassy* és *Nagy Dezső*, mint titkos rendőrök többször megkacagtatták a közönséget, nemkülönben *Németh János* és *Nagy Vilma* (*Kukurilló* és *Kukurilla*.) A karok is dicséretesen énekeltek. Mindenki sajnálhatja, a ki nem volt színházban, hogy a tegnapi előadást nem látta. (C.)

mert nincs senkim. Ugy mentem a kocsi után magam, azt hittem, a szívem meghasad.

Endre sirt.

— Szegény barátom.

Mellettem lépdelt az öreg Tóni bácsi és senki más.

Most aztán együtt sirt a két jó barát.

Sírásukhoz társul szegődött a nagy csend, melyet aztán Endre szakított meg.

— Tehát megtörtént.

— Mi történt meg? — kérdé alig hallhatóan *Vladimir*.

— Zelen tiz évi fegyházra ítéltetett, Pétert pedig felakasztották.

Vladimir mindezekre mit sem szólt.

— Nos és még nem is csodálkozol ezen? — kezdé *Endre*.

— Cseppet sem. Megérdemelték a bestiák. Hanem mi lesz az üzlettel?

— Bezárják. Megszűnt! — vágott szavába *Endre Vladimir*nek.

— Lásd barátom, ezen gondolkoztam az imént. És te? Mit fogsz csinálni most te *Endre*?

Endre egy szót sem szólt.

— Itt hagyod *Stanislamovt* és elválunk — örökre.

Most mindkettőn erőt vett a hallgatás.

Ismét kopognak.

— Szabad! kiált fel egyszerre *Vladimir* és *Endre* és a következő percben egy nagykendőbe burkolódzott nő jelenik meg az ajtóban.

— Jó estét, tekintetes urak!

— Te *Endre*, szólt *Vladimir*, ez *Anna*. Lépjen közelebb, lelkem. Mit hozott? Mi járatban van ilyenkor? — és *Vladimir* a nő felé lépett, aki már ekkor nagykendőjét levette fejéről, mely arcát is egészen elfődé. *Anna* volt, a *Soerberiné* cselédje.

— Engedelmet kérek tekintetes ur, hogy ilyen későn háborgatom. *Cernovichból* jöttem. Egyenesen az állomásról jövök. Pedig ugyancsak gyenge vagyok. *Mária* kisasszony rám parancsolt, hogy addig haza ne menjek, míg ezt a levelet a tekintetes urnak át nem adom. Én úgy tettem — és egy rózsaszínű levelet adott át *Vladimir*nek, ki egykedvűen fogta azt el. Azt hitték, hogy *Anna* megőrült. Csak néztek egymásra.

— Látom, folytatá a leány, hogy a tekintetes ur nem hisz szavaimnak. Hogy pedig bebizonyítsam az ellenkezőt, hát megmondom, hogy engemet is a *soer Terézia* ápoli ám a kórházban. Ő adta nekem ezt a levelet az előbbi üzenettel, mit *Mária* kisasszony nekem küzent. Én magam szerettem volna a kisasszonynyal beszélni, de azt mondta az a kis alacsony apáca, hogy a kisasszony beteg és azt is a szívemre kötötte, hogy ne szóljak az öreg ténsasszonynak semmit. De nem is fogok szólni, tekintetes ur, egy kukkot sem. Aztán majd elfelejttem, azt a kis csomagot beküldtem a kisasszonynak. Ugy is tudtam, hogy neki szól.

Vladimir most szeretne volna a leányt összecsókolni.

— Jól van *Anna*, kezdé *Vladimir*, ott van egy szék, üljön le. Magának is hallania kell, mi van a levélben.

— Jaj édes tekintetes ur, szabadhozott a leány, nekem mennem kell és kendőjét ismét fejére teríté.

Folyószám 149. Idénybérlet 149. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, március 1-én:

Viceadmirális.

Millöcker nagy operettje 3 felvonásban.

Személyek:

Don Mirebalanta gróf	Németh János
Szerafina	Szekula Sárika
Sybillina	Özv. Tiszayné
Gilda	Csurgay Adél
Don Miquel	Füredy Gusztáv
Villeneuve Henri	Kozma Pista
Egy hajóskapitány özvegye	Nagy Vilma
Deodado	Delli Lajos
Marcisso	Nagy Dezső
Punto	Nádassy József
Brigebonte	Vágó Béla
Don Carambole	Mezey Antal

Holnap, szombaton, március 2-án:

Ugyanaz.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi

alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

úgy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógy sikerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA
VANI

Mindenütt kapható.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február
28-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A képviselőháznak Perczel Dezső elnöklété alatt megtartott mai ülésén Apáthy Péter jelentést tett az összetérhetetlenségi bizottság legutóbbi ülésén elintézett ügyekről.

Az igazságügyi tárca költségvetéséhez elsőnek Fassie Tudor beszélt s kijelentette, hogy nincs meglegedve az igazságszolgáltatás mai állapotával. Tagadja, hogy a nemzetiségi iskolákban hazafiatlan szellemben tanítanak. Ezekből az iskolákból kikerült bírák hazafisága kétségtelen.

Major Ferenc az igazságszolgáltatás drágaságát kárhoztatja. — Elfogadja Visontai összes határozati javaslatait.

Plóss Sándor igazságügyminiszter nyilatkozott ezután az eddigi szóokok beszédeire s kijelentette, hogy a bírák anyagi helyzetén csak az általános fizetésrendezésnél fog segíthetni. — A kezelő személyzet sorsán javított. — Visontai javaslatait nem fogadja el. — A katonai büntetőtörvénykönyv megalkotását ő is óhajtja. — A tervezet legközelebb hozzá kerül s igyekezni fog annak törvénybe

iktatását meggyorsítani. — A kereskedelmi törvényt revízió alá veszi, a polgári perrendtartás javaslatát még ebben az évben beterjeszti s a telekkönyv rendezésével is foglalkozik.

TÁVIRATOK.

— Perotti Gyula meghalt.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Perotti Gyula**, a magyar királyi Operaház volt tagja, operáció következtében ma Milanóban meghalt.

Perotti Gyula énekművész született Necker-mündében, Stettin mellett, 1841. március 13-án. Berlinben a Stern-féle konzervatorumban tanult, honnan Firenzébe ment s ott Pietro **Romani** énektanárral és **Ungher-Sabatier** világhírű énekművésznőnél tanult. Legelső színpadi sikerét 1863-ban Boroszlóban aratta; majd Prágában szerepelt nagy sikerrel. **Barbierinek**, a budapesti német opera karmesterének rábeszélésére Budapestre ment, hol minden fel léptével diadalt aratott. Rövidebb hosszabb németországi vendégszereplések után Milanóban lépett fel lényes sikerrel s 1865—66 években Konstantinápolyban hódított. A bécsi udvari operának 1868-ig szerződött tagja volt. Majd Olaszországba ment és nagy sikerek után a hetvenes évek derekára beutazta majdnem egész Európát és Amerikát, mindenütt kitüntetésekben részesülve. **Podmanický** Frigyes báró intendáns 1875-ben a nemzeti színház operájához szerződtette. A nyolcvanas évek végén ismét Amerikába ment s onnan visszatérve, Olasz, Német és Franciászágban vendégszerepelt s végre kilencvenes évek elejétől állandóan a budapesti magy. kir. operaház rendes tagja volt. Családi neve **Prott** volt, melyet a hatvanas évek végén cserélt fel Olaszországban az olaszos hangzású **Perotti** névvel. Műsora minden irányban kiterjedt, a Wagner operákat is beleértve s oly gazdag volt, minélvel kevés pályatársa dicsekedhetett. A római szent Cecilia-akadémia tiszteletbeli tagja, a spanyol III-ik Károly lovagrend lovagja volt s a király a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Ily dícsőségteljes pályafutása után ismeretes körülmények között váratlanul elhunyt Budapestről **Bartoky** Matild operaénekesnővel, kivel együtt bejárta ismét Európát és Amerikát s most a váratlan halál életének hatvanadik évében befejezte pályafutását.

— **Merénylet egy orosz miniszter ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárról sürgönyzik, hogy **Bogolepov** közoktatásügyi minisztert tegnap délután a kihallgatások alatt **Karpovics** Péter nevű gomeli polgár egy revolverlövéllyel a nyakán megsebesítette.

— **Krüger családja pusztulóban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Krüger** ma táviratot kapott Pr etoriából, melyben egyik veje és unokája, Péter halálát közlik vele. Mindketten csatában estek el.

— **Bankkamatláb leszállítás** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák-magyar bank főtanácsa mai ülésén elhatározta, hogy holnaptól kezdve a bankkamatlábat félszázalékkal leszállítja.

— **Elhunyt egyetemi tanár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti egyetemnek tegnap elhunyt tanárát, **Lechner** Ágostont államköltségen temetik. A temetést az egyetem rendezi s a sírnál **Concha** Győző tanár fog bucsubeszédet tartani.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi február hó 25-éi s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: **Püsch Antal.**

- V. 111. Berger Mór — M. kir. államvasutak 7200 kor] — mv.
370. Sipos Ferenc — Varga József s t. öröks. — hh.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 325. Szabó Gyula — Kis Ferenc 1600 kor. — rend.
412. Kervarics Tonka — Babics Jaksa s t. öröks. — rmv.
III. 375. Tanos Jánosné — Geiger Gyula végr. — hh.
406. Kervarics Tonka — Babics Jaksa zárlat. — hh.

Előadó: **Kaujmann Nándor.**

- V. 388. Pongrác Jakab — Skublics Mihály s t. 800 kor. — hh.
389. Böhm Ferenc — Pamer István Mór 200 kor. — fo.
407. Henrich Károly — Engel József fia cég felhiv. — fo.
410. Günsberger Mór — Mészáros Györgyné s t. 71 kor. 30 fill. — mv.
457. Stein János — Csik István 173 kor. 16 fill. — mv.
III. 324. Löbl Samu s t. — Wolf Zsigmond számad. — hh.
371. Kovács Janka — Levák György s t. végr. — hh.
445. Kaun Armin — Kaun Armin és fia cég 4641 frt 3 kr. — rend.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 405. Didovác Anna — Horváth György válóper. — hh.
408. Tatai Mihály — Olasz Éva válóper. — hh.
409. Schneeweisz József — Poller Antónia válóper. — fo.
419. Sipos Ferenc — Sipos István ing. tjog. — mv.
420. Hegedüs Mari — Cseh János válóper. — hh.
421. Schmidt Konrádné — Schmidt Konrad válóper. — hh.
422. Takács János — Pintér Mária válóper. — hh.
423. Szecsmann Matild — Ballai Sándor válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökk Gyula.**

- V. 307. Bósz Albert — Horváth Imre s t. 906 frt 63¹/₂ kr. — rmv.
390. Kőnczöl István — Tikos Péter s n. öröks. — rmv.
III. 395. Nardai Erzse — Valentiny Gyula végr. — rmv.
415. Graner testvérek — Ignecz János bizt. végr. — mv.
435. Schvarczkopf Ferenc — Koch Józsefné kéz. ügy. — mv.

Előadó: **Graff Károly.**

- III. 276. Szieberth Nándor — Margit János költség megállapít. — mv.
341. Driesz Lajos — Bruckner Ignác felszól. — rend.
376. Szentpáli Dávid s n. — Kelemen János s t. tjog. — hh.
394. Tamási Erzse — Tamás Ferenc végr. — hh.
414. Németh Sándor s t. — Németh János tjog. — hh.
431. Lakatos Borbála s t. — Perneck Pál tjog. — rend.
444. Bakovics János — Horváth Antal tjog. — hh.
446. Jagics József — Balog Mihály s t. zjog bek. — rend.
448. Balog Katalin — Balog Mihály s t. tjog. — rend.
449. özv. Streit Pálné — Taller Antal végr. — mv.
453. Dr. Müller János — Dr. Stein Henrik végr. — hh.

Előadó: **Zsabokszky Ferenc.**

- V. 372. Peti Erzsébet — Felső Katalin s t. öröks. — hh.
III. 391. Marcali ált. takptár — Ács Mihály s t. végr. — rend.
392. M. kir. kincstár — Kovács József végr. — hh.
447. M. kir. kincstár — Balun Pál s n. végr. — hh.
450. Alföldi Irén — Franyics Szivkó végr. — hh.
451. Beregszászy Gusztáv s n. — Domján Józsefné végr. mszunt. — hh.
465. Csáktornyai takptár — Furdy József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: **Angyal Pál.**

- V. 281. Bank István s n. lopás. — főt. kitűz.
292. Sabján János gond. ok. suly. t. sért. stb. — főt. kitűz.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 270. Rác János suly. t. sért. — vu. főt. kitüz.
271. ifj. Denke Ferenc kétredebli lopás. — főt.
kitüz.
293. Kovács István s t. m. okir. ham. — főt. kit.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 260. Weiss Ferenc vétkes bukás. — főt. kitüz.
283. Árvai Ferenc zsarolás s id. ing. rong.
vizsg. kieg.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi március hó 4. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Fülöp Antal.

- III. 396. Szakcs község — Váci György 3434 kor.
30 fill.
433. Mágocson elhalt özv. Balázs Józsefné hagy.
452. Pécssett elhalt dr. Lechner János kanonok
hagy.
481. Laskafalun elhalt Mike Antal hagy.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 385. Adorján József s t. — Fehér Lipót János
s t. végrend. érvényt.
386. Varga József — özv. Varga Istvánné s t.
szerződ. érvényt.
499. Nagy Sándor — Farkas Julianna házass. felb.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 403. Dunaföldvári járási takptár — Ágh Jánosné
544 kor.
458. Lux János — Molnár Imre 509 kor. 23 fill.
484. Klein Vilmos — Balogh János s t. 200 kor.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 425. Dörr Zsuzsanna — Fuchs András válóper.
441. Csiszár Mária — Pócsa István válóper.
477. Veisz Mór — Stern Szeréna válóper.
485. Hialom Vince — Varjas Izabella válóper.
494. Magyar Péterné — Lutor Anna ing. tjog.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 492. Czár István s t. — Lukács Katalin s t. ing. birt.
III. 416. Csáktornyai takptár — Anderlik Simon s t.
végr.
417. Csáktornyai takptár — Szovák Mária végr.
418. Csáktornyai takptár — Koren Antal végr.
434. L. Szabó András — Hajpál Dániel végr.

Előadó: Graff Károly.

- III. 393. Vamisek Anta — Kaufmann József és Samu
tjog.
430. Kis Kovács Ferenc — Patak János tjog.
432. Dr. Lieber György — Plenk Magdolna s t.
zjog. törtl.
444. Klein Péter — Bucheneuer János zjog. bek.
463. Jäger János s n. — Asztalos Magdolna
tjog. bek.
464. Aiter Eduárd — Mayer Sebestyén betét kiig.
478. Báró Splényi Árpádné — Bachruch A. cég
zjog. törtl.
479. Gál Ferdinánd bordézsma lajstromba bejegyz.
480. Riess Katalin — Puffler Ferenc tjog. bek.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- II. 466. Csáktornyai takptár — Szersán Balázs s t.
zjog. bek.
482. ifj. Neumann Miksa — Tamás Adám végr.
486. Bereikai János — Bencze Jánosné végr.
488. Vörösmarti kölcs. segélyegylet — Gombos
Józsefné végr.
502. Fogas Gergely József — Fogas Józsefné végr.
505. Pongrácz Lőrinc s t. — Bergovecz István s
t. végr.
507. Győri József — Bóli Lidi s t. végr.
521. Kir. kincstár — Vukovics Jakab s t. végr.
522. Péter József önk. ár.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- III. 317. Acél Károly s t. rágal. és becs. sért.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 250. Varga Ferenc s t. sikk.
306. Farkas Anna ember ölés.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 305. Kajári József suly. t. sért.
III. 318. Lengyel Muma József id. ing. rong.

Laptulajdonos Felolós szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó,
ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolt helyiség

olcsón bérbeadó.

Egy külön bejáratu elegánsan

butorozott szoba

a Kossuth Lajos-utcában azonnal kiadó.

Ugyanott

egy szoba konyha és mellék-
helyiségekből álló

lakás

jutányos áron azonnal kiadó.

Bővebbet Karl Arbur papirkeres
kedőnél Kossuth Lajos-utca 7. sz. (Erreth-
féle ház.)A legolcsóbb,
legjobb

férfi és gyermekruha

beszerzési forrás!

Klein Sándor-nál

Pécsett, Széchenyi-tér 7.

1 tavaszi férfi-öltöny
8 frt.1 tavaszi férfi loden-öltöny
11 frt.1 divatos felöltő (überzieher)
11 frt.1 havelock (Loden)
7 frt 50 kr.1 gyermek-öltöny
2 frt 75 kr.Legdusabb választék minden-
nemű és minden minőségű
ruhákban.

Meghívás.

A PÉCSI SERTÉSHIZLALÓ ÉS ÁRURAKTÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

XI. RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

f. évi március hó 17-én délelőtt 11 órakor

Pécsett, a kereskedelmi és iparkamara termében

tartja, melyre a t. c. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

NAPIREND:

1. Két részvényesnek a jegyzőkönyv hitelesítésére való kiküldése.
2. Az igazgatóság jelentése.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. A mérleg bemutatása és a felmentvény megadása.
5. Halálozás folytán megüresedett felügyelő bizottsági tagnak választása.
6. Indítványok.

Mérlegünk a közgyűlés megtartása előtt 15 nappal intézetünk irodahelyiségében be-
tekinthető.A részvényesek vagy irodahelyiségünkben, vagy pedig ULLMANN M. KÁROLY bank- és
váltóüzletében teendők le.

Pécsett, 1901. évi február hó 3-án.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból.

17. §. Aki szavazati jogát gyakorolni kívánja, köteles a megelőző év utolsó napjáig
nevére írt részvényeit három nappal a közgyűlés megtartása előtt a társaság pénztárába,
vagy egy másik, a közgyűlési hirdetményben meghatározott helyen elismervény ellenében
letenni.27. §. Kizárólag a közgyűlésnek van fenntartva határozni (1. pont) részvényesek ne-
vétani indítványai felett, mely indítványok azonban 8 nappal a közgyűlés megtartása előtt az
igazgatósággal közlendők.